

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 44/18

Люксембург, 12 април 2018 г.

Заклучение на генералния адвокат по дело C-335/17
Вълчева/Babanarakis

Генералният адвокат Szpunar предлага на Съда да постанови, че правото на лични отношения по дела, свързани с родителската отговорност, включва и правото на бабата и дядото на лични отношения

Правото на Съюза предвижда единно и еднообразно основание за определяне на компетентността — компетентни са органите на държавата членка по обичайното местопребиваване на детето

Българската гражданка г-жа Нели Вълчева е баба по майчина линия на родено през 2002 г. непълнолетно дете. След развода на родителите детето е с обичайно местопребиваване в Гърция при неговия баща, гръцки гражданин. Бабата желае да получи право на лични отношения с внука. Тъй като смята, че е невъзможно да поддържа пълноценен контакт с него докато безуспешно търси съдействие от гръцките органи, г-жа Вълчева сезира българските съдебни органи, за да бъде определен режимът на лични отношения между нея и непълнолетния ѝ внук. Тя иска да го вижда редовно един уикенд всеки месец, както и той да ѝ гостува две или три седмици през ваканциите, два пъти годишно. Първоинстанционният и въззивният съд в България отхвърлят това искане поради липса на компетентност, като посочват, че регламент на Съюза (Регламент „Брюксел IIa“)¹ предвижда, че са компетентни съдилищата на държавата членка, в която детето има обичайно местопребиваване (в случая това са гръцките съдилища).

Сезиран като последна инстанция, българският Върховен касационен съд смята, че за да определи кой е компетентният съд, е от съществено значение да се установи дали Регламент „Брюксел IIa“ се прилага към правото на бабата и дядото на лични отношения.

В заключението, представено днес, генералният адвокат Maciej Szpunar най-напред припомня отдаваното от Регламент „Брюксел IIa“ основополагащо значение на принципа за предимството на висшия интерес на детето, от който следва да се ръководи при анализа на настоящото дело.

На следващо място генералният адвокат отбелязва, че ако исканията за право на лични отношения от лица, различни от родителите, трябва да се изключат от приложното поле на Регламент „Брюксел IIa“, съдебната компетентност за разглеждане на тези искания ще се определя от нехармонизирани национални норми. Опасността спорът да бъде отнесен пред юрисдикция, с която детето не е тясно свързано, и опасността от паралелно протичащи производства, както и от противоречащи си съдебни решения, би нараснала, което ще бъде в противоречие с целта на Регламент „Брюксел IIa“ за установяване на еднакви правила за определяне на компетентността при спазване в съдебните производства на принципа на близост.

¹ Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000 (ОВ L 338, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 183 и поправка в ОВ L 99, 2016 г., стр. 34).

Генералният адвокат разглежда и приложимите международни актове, каквато е Хагската конвенция от 1996 г.². Той установява, че в тези актове се възприема разширено понятие за правото на лични отношения, като така се подкрепя интеграцията в семейния живот на връзките между близки роднини, които могат да имат значителна роля в него.

В заключение генералният адвокат посочва, че понятието за право на лични отношения включва и други лица освен родителите, когато тези лица имат правни или фактически семейни връзки с детето.

ЗАБЕЛЕЖКА: Заключение на генералния адвокат не обвързва Съда. Задачата на генералните адвокати е да предложат на Съда, при пълна независимост, правно разрешение на делото, което им е поверено. Съдиите от Съда пристъпват към разисквания по делото. Съдебното решение ще бъде постановено на по-късна дата.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на заключението е публикуван на уебсайта CURIA в деня на представянето.

За допълнителна информация се свържете с Нанчо Нанчев ☎ (+352) 4303 4293

² Конвенция от 19 октомври 1996 г., приета на конференцията в Хага, за компетентността, приложимото право, признаването, изпълнението и сътрудничеството във връзка с родителската отговорност и мерките за закрила на децата.